

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 03/02/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 25

Phật Bồ Tát giúp đỡ chúng sanh vô điều kiện không đòi hỏi họ phải hao tốn một đồng. Người học Phật cũng mang tâm thái đó mà phục vụ chúng sanh, tán thán Thế Giới Tây Phương Cực Lạc để chúng sanh sinh tâm hoan hỷ mà phát tâm niệm Phật. Đó là cách chúng ta cúng dường tốt nhất tới cho họ.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta khuyên người niệm Phật cũng phải học tập 10 phương chú Phật đều tán thán y chánh trang nghiêm của Thế Giới Tây Phương Cực Lạc để làm cho chúng sanh sanh tâm hoan hỷ”***.

Y báo là hoàn cảnh xung quanh còn chánh báo là Phật, Bồ Tát. Tán thán không phải để cho Thế Giới Tây Phương Cực Lạc tốt hơn mà quan trọng là làm cho chúng sanh hoan hỷ. Hoàn toàn vì chúng sanh lo nghĩ chứ không có chuyện Thầy giáo bắt chấp mọi thủ đoạn để lấy tiền của học sinh.

Trong số huynh đệ chúng ta, có người tuy bản thân không có tiền nhưng khi biết bạn mình khó khăn thì liền tặng cho bạn khoản tiền mình vừa được tặng. Đúng là nghèo nhưng không hèn, có khí phách của người nghèo.

Khí phách đó được thể hiện trong câu chuyện của Bà cư sĩ Hứa Triết. Gia đình Bà vừa dọn mâm cơm chuẩn bị ăn thì thân mẫu của Bà thấy một người rất khổ và mệt thì liền hỏi thăm họ. Người này nói: *“Đã ba ngày tôi chưa được ăn”*. Nghe vậy, thân mẫu của Bà liền nói: *“Vậy thì mâm cơm này dành cho người ba ngày chưa được ăn, còn gia đình chúng ta hôm qua đã ăn rồi.”* Thân mẫu của Bà chưa phải là Thánh Hiền nhưng giáo huấn tuyệt vời đó đã tạo ra một người con tương lai là quốc bảo của Xinh-ga-po.

Hay Bà Triệu Linh Ngọc, thân mẫu của thầy Chung Mao Sâm, sau này là pháp sư Định Hoàng thật là khí phách khi nói rằng: *“Ta không phải là tiến sỹ nhưng ta có thể là Mẹ của tiến sỹ”*. Rõ ràng Bà không chỉ là Mẹ của một tiến sỹ mà còn là Mẹ của một Pháp sư đạt đạo. Bà hiện giờ đã vãng sanh, viên thành quả mãn. Pháp sư Định Hoàng phát nguyện với Hòa Thượng là nhập thất 10 năm nên trước đó đã tới đánh lễ tạm biệt Ngài, do đó, khi Hòa Thượng vãng sanh không có mặt của Pháp sư. Hiện giờ Ngài vẫn đang nhập thất.

Bài hôm trước Hòa Thượng chỉ dạy chúng ta thân là đệ tử Phật và là học trò của Thánh Hiền thì hãy làm giống như Phật và Thánh Hiền đã làm. Ngài nhắc: **“*Chúng ta chăm chỉ học tập, y giáo phụng hành chính là cúng dường pháp tối thượng nhất.*”**

Chúng ta nghe lời Cha Mẹ, Thầy Cô chính là cách báo đền Cha Mẹ, Thầy Cô tốt nhất. Một người con chí hiếu chính là nghe lời Cha Mẹ, tiếp nối hoài bão của Cha Mẹ. Một học trò muốn cúng dường Thầy Cô của mình, chính là làm tốt những gì Thầy Cô dạy. Còn chúng ta là học trò của Phật Bồ Tát Thánh Hiền thì chúng ta nghe lời dạy và làm theo thì đó là cách cúng dường cao nhất không có gì sánh bằng.

Năm trước, khi chúng tôi đi dự pháp hội ở Anh, hôm đó có sự xuất hiện của Hòa Thượng. Chúng tôi được mời vào gặp Hòa Thượng nhưng chúng tôi nhường cho người khác. Dù không gặp mặt trực tiếp nhưng chúng tôi ngày ngày đều gặp Hòa Thượng và làm theo Ngài, thậm chí đã năm lần trong giấc mơ, chúng tôi đã gặp và quỳ trước mặt Hòa Thượng, thỉnh hỏi Hòa Thượng và được Hòa Thượng giảng giải.

Mình nói mình sống trong thế giới biết ơn – **“*Trên đền bốn ơn nặng*”**, trong đó có ơn của chúng sanh. Vậy tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến cho chúng sanh là cách báo ân tốt nhất. Cho nên Hòa Thượng nhắc: **“*Nghe lời dạy làm theo là cách cúng dường pháp một cách cao nhất. Dem pháp môn Tịnh Độ giới thiệu cho chúng sanh là cách cúng dường chúng sanh tốt nhất.*”**

Việc giúp đỡ những người con biết hiếu thảo với Cha Mẹ, người học trò biết kính trọng Thầy Cô, người công dân biết tận trung báo quốc chưa phải tận thiện tận mỹ, chỉ là từ bi xuất phương tiện. Giúp chúng sanh thoát khổ, không bị ràng buộc trong vòng sinh tử mới là tận thiện tận mỹ, là Đại Từ Đại Bi, là tinh thần cao cả của Phật pháp, là cách cúng dường chúng sanh tốt nhất.

Đói biểu cơm, lạnh biểu áo chỉ là những việc cấp bách chúng ta vẫn tích cực làm. Thống kê đến hôm qua chúng ta đã làm hơn 3000 bánh chưng, hơn 2000 bánh tét và hơn 3000 đón bánh ú để cúng dường. Từ đây đến 30 Tết chúng tôi còn tiếp tục làm nữa.

Tuy nhiên, không dừng lại ở việc dùng mọi phương tiện khéo léo phục vụ chúng sanh, chúng ta phải làm ra biểu pháp để giúp họ phát tâm học tập và niệm Phật cầu vãng sanh Tây Phương Cực Lạc. Người học Phật Bồ Tát Thánh Hiền phải hiểu rõ rằng giới thiệu pháp môn Tịnh Độ đến tất cả chúng sanh là cách cúng dường tốt nhất cho họ. Cơm gạo áo tiền chỉ đỡ đần cho chúng sanh một đời còn giúp người có tâm thanh tịnh thì ngay đời này họ có được đời sống thanh tịnh và tương lai đi đến thế giới thanh tịnh.

Ai cũng phải đến một thế giới nào đó ở mỗi kiếp lai sinh. Con người phải tuân thủ một định luật khắc nghiệt: Đó là ai cũng phải đi đến **“*cái chết*”**. Trong Nhi Đồng Học Phật có câu: **“*Cái chết là kết quả sau cùng của một con người mà không ai có thể thay đổi được.*”** Phật Bồ Tát cũng không thể thay đổi được định luật vô thường này.

Bài hôm qua Hòa Thượng đã nhắc chúng ta dùng tâm “*Vô Duyên Đại Từ*” nhiếp hóa tất cả chúng sanh. “*Vô Duyên Đại Từ*” là giúp ích chúng sanh bằng tinh thần “*Chí Công Vô Tư*”, tận tâm tận lực một cách vô điều kiện. Lời dạy của Phật Bồ Tát đạt đến tận thiện tận mỹ như vậy nhưng chúng ta nghe nhiều lần mà không hề cảnh giác.

Nếu một người chân thật vì chúng sanh thì sẽ không làm cho chúng sanh tổn kém, hoàn toàn mang tâm cung kính, giữ ba nghiệp “*thân khẩu ý*” thanh tịnh để phục vụ chúng sanh như trong Bồ Tát Phổ Hiền Hạnh Nguyện Phẩm đã dạy. Còn Thánh Hiền thế gian thì dạy rằng người “*quân tử thấy lợi không màng*”, nhường cho người không có ý tranh giành nhưng “*thấy khó thì dẫn thân*” vào trước. Thánh Hiền còn dạy “*nhân phi nghĩa bất giao*”- người không tuân thủ đạo nghĩa thì không kết giao và “*vật phi nghĩa bất thủ*” – vật không thuộc về mình thì không lấy, thậm chí có thuộc về mình toàn quyền sử dụng thì cũng không dùng. Lời giáo huấn về tư cách của một con người tuyệt vời đến như vậy mới đáng để cho chúng ta trân trọng và học tập.

Cả đời hy sinh phụng hiến của Hòa Thượng là một tấm gương sáng ngời cho chúng ta. Năm 36 tuổi, Ngài thực hiện như Ấn Tổ là “*Tam Bất Quản*” – không quản tiền, không quản việc và không quản người. Mãi đến khi Hòa Thượng vãng sanh, Ngài vẫn tuyệt đối tuân thủ “*Tam Bất Quản*” này. Ngài nhiều lần nói: “*Tôi hơn 30 năm chưa đụng đến tiền*”. Lúc Ngài 90 tuổi Ngài nói: “*Đến bây giờ tôi vẫn sống ở chỗ của người ta*”.

Thế nhưng Hòa Thượng làm được rất nhiều việc. Ngài xây dựng cả trăm ngôi trường tiểu học. Khi có người cúng dường 100 triệu đô, Ngài bảo họ chuyển tới nhóm xây dựng cơ sở vật chất cho trung tâm giáo dục Đệ Tử Quy. Một con người hơn 50 năm “*Tam Bất Quản*” mà không đáng để chúng ta tin sao? Tấm gương của Ngài là dùng tâm vô điều kiện để phục vụ chúng sanh. Với tinh thần hy sinh phụng hiến như vậy mới đáng để chúng ta học tập và noi theo.

Sau nhiều năm thực hành theo lời dạy của Hòa Thượng, một trong những hoạt động chúng tôi từng làm là tổ chức Lễ Tri ân nhà giáo Việt Nam nhiều thế hệ. Năm vừa qua, Nhà giáo Nhân Dân Nguyễn Võ Kỳ Anh đã 87 tuổi cũng đến dự lễ và Thầy đã khóc. Buổi lễ đã tái hiện lại hình ảnh năm xưa khi tổ quốc gọi, sinh viên và giáo viên đều ra mặt trận. Thầy nói: “*Mọi người chỉ nghe qua thôi, còn chính tôi là người trong cuộc nên tôi vô cùng cảm xúc*”. Chắc chắn Thầy đã dự không biết bao nhiêu buổi lễ dành cho các nhà giáo nhưng có lẽ buổi lễ của chúng ta đã để lại ấn tượng cho Thầy. Vậy việc làm như vậy chưa đáng để cho chúng ta tin hay sao?

Chư Phật Bồ Tát, các đời Tổ sư và Hòa Thượng đến thế gian này để làm gì? Để đem tinh thần “*Vô Duyên Đại Từ*” vô điều kiện phục vụ chúng sanh. Các Ngài không vì cần một tờ giấy chứng nhận bởi một tổ chức trong ngoài nước nào. Bản thân Hòa Thượng mới chỉ học đến trung cấp nhưng Ngài lại lưu danh thiên cổ.

“*Những Tấm Gương Đức Hạnh Việt Nam*” được chúng ta tổng hợp có ai sở hữu bằng chứng nhận hay tốt nghiệp ở trường Âu Mỹ, Bắc Mỹ nào đâu mà vẫn là gương sáng cho cả dân tộc! Các Ngài đều là người con chí hiếu từ nơi Cha Mẹ sinh thành và là học trò ngoan nghe lời Thầy Cô dạy bảo.

Trong suốt cả tuần nay, chúng tôi đã đưa ra cảnh báo cho toàn Hệ Thống phải thận trọng trong quá trình phát triển đặc biệt về vấn đề con người. Thân là người học Phật Bồ Tát Thánh Hiền lại đang giữ vị trí quản lý mà ngạo mạn, không kính trọng Phật Bồ Tát, không xem Phật Bồ Tát là người đã từng dạy dỗ, không xem trọng giáo huấn tận thiện tận mỹ của Phật Bồ Tát Thánh Hiền cùng bao đời Tổ sư đã vô điều kiện vì chúng sanh mà phục vụ.

Họ đã có hành động không khác gì phỉ báng Thánh Hiền, phỉ báng Phật, Bồ Tát khi tham gia học tập ở một vị tiến sỹ nào đó và phải đóng đến 400 triệu đồng. Vì không có tiền nên đi vay mượn đóng hai đợt, đợt một đóng trước 200 triệu đồng. Với số tiền đó có thể giúp được biết bao nhiêu chúng sanh cùng khổ. Mấy ngày giáp Tết này, chúng tôi nghĩ đến tất cả mọi người, quan tâm đến tất cả mọi nơi bằng chính năng lực của mình. Ngày ngày nghĩ đến việc phục vụ chúng sanh còn không đủ thời gian.

Vậy mà nghe người ta nói đi học với số tiền quá lớn như vậy thì liền tin ngay, chẳng khác gì phỉ báng những người Thầy của mình, bao đời Tổ Sư và Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Những người xung quanh đều bị liên lụy. Nếu là người có trí tuệ thì sẽ không bị như vậy. Việc hằng ngày nghe pháp chính là ngày ngày học tập và kiểm soát từng ý niệm của mình.

Chúng ta là người học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền nên việc làm và hành động của chúng ta phải cẩn trọng, không thể tùy tiện tin theo hoặc làm nhưng việc không suy xét kỹ được. Ngay đến việc ngồi ăn kem ở một quán gà rán cũng phải thận trọng vì ngồi đó không khác gì mình đang ủng hộ người ta rán gà vậy thì mình cũng mệt với mấy con gà bị rán. Sự cẩn trọng này không phải vì cá nhân chúng ta mà hoàn toàn vì hình ảnh của Phật pháp, vì hình ảnh của Cổ Thánh Tiên Hiền.

Thầy Thái Lễ Húc từng dạy bạn ra nước ngoài là bạn đại diện cho hình ảnh của một quốc gia. Một dòng chữ viết bằng tiếng nước mình chính là đang nói với mình. Ví dụ ở nơi công cộng mà có biển hiệu bằng ngôn ngữ của mình rằng: “*Xin hãy giữ yên lặng*” hay vào siêu thị mà có dòng chữ: “*Cẩn thận ở đây có camera giám sát*” thì chính là đang nói với chúng ta.

Trước đây khi chúng tôi còn đi học, đến ngày sinh viên Việt Nam biểu diễn thì nam mặc áo trắng và nữ thì mặc áo dài truyền thống, trong khi nhiều sinh viên khác mặc áo phong quần cộc. Kết thúc buổi diễn, các Thầy Cô nói với chúng tôi: “*Sinh viên Việt Nam rất tuyệt vời*”. Vậy thì đó có phải là tổ tiên ta nở mặt nở mày không?

Cho nên tại sao Hòa Thượng cứ nhắc đi nhắc lại cụm từ: “*Y giáo phụng hành*” - y theo lời giáo huấn của Phật Bồ Tát Cổ Thánh Tiên Hiền mà làm. Chúng ta chưa cần nói đến ở đâu xa xôi, y theo giáo huấn chính là chúng ta tìm hiểu và học tập khí phách và sự hào hùng từ “*Những Tấm gương Đức Hạnh Việt Nam*” trong suốt chiều dài lịch sử đất nước.

Thầy Thái Lễ Húc từng nói chúng ta không tự kiêu, tự mãn nhưng phải có khí phách, phải có phong thái của một người học Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Phong thái của Thánh Hiền là “*Thấy lợi không màng, thấy khó dấn thân*”. Phong thái của Phật Bồ Tát là đến với chúng sanh, phục vụ chúng sanh vô điều kiện với ba nghiệp “*thân ngữ ý*” thanh tịnh, dùng tâm cung kính để phục vụ họ.

Từng lời dạy hay đến như thế, không tốn đến một xu mà không học lại muốn đóng vài trăm triệu để học một mớ lý thuyết. Phải nên nhớ rằng một người Thầy thật sự giỏi thì sẽ không lấy nhiều tiền như vậy. Cần xem lại tấm gương người Thầy khi xưa như thế nào mà được kính trọng đến mức: “*Nhật tự vi sư bán tự vi sư*”. Người Thầy xưa không chỉ chăm lo kiến thức mà còn chăm lo đời sống cho học trò. Trò không có cơm ăn thì chăm sóc cho ăn uống, trò không có áo mặc thì sắp xếp cho đồ mặc. Ân đức của Thầy không thua kém gì ân đức của Cha Mẹ nên học trò không dám làm điều phản nghịch.

Nhắc đến tiền thì một vị thầy bói giỏi cũng sẽ không bao giờ lấy tiền vì ông ta bói ra cuộc đời mình. Ông ta có thể bả ra cách trúng xổ số nên ông ta sẽ giàu to không cần phải lấy tiền. Thực tế, thầy bói sống bằng tiền coi bói đoán mạng. Vậy thì người thầy bói đó có giỏi không? Có cải tạo vận mệnh không? Chắc chắn là không!

Phật là một vị Thầy tuyệt vời, có thể giúp chúng sanh cải tạo được vận mệnh. Muốn giàu có, trí tuệ thì tu bố thí hoặc bố thí ngoại tài là biếu tặng tiền và bố thí nội tài là cống hiến năng lực trí tuệ của mình. Rất nhiều năm bản thân chúng tôi đều làm theo lời dạy này. Chúng tôi rong ruổi ngoài miền Bắc, nhiều tỉnh chúng tôi có mặt vài trăm lần để chia sẻ, giảng giải cho mọi người.

Hòa Thượng cả đời “*Tam Bất Quản*”, trong đó không quản tiền, chí công vô tư mà cống hiến cho chúng sanh. Cho nên, mỗi lần học tập từng câu từ Hòa Thượng, mỗi giờ đều là giờ thanh tịnh, làm chúng tôi cảm thấy rất hạnh phúc. Lần lượt từ 1200 chuyên đề, đến Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục và bây giờ là Tịnh Không Pháp Ngữ, chúng tôi đều có chung cảm giác hụt hẫng khi mỗi lần học về cuối cuốn sách, đều cảm giác như cuốn sách đang mỏng dần. Giống như một người đang thả hồn vào một bản nhạc giao hưởng thì phải dừng lại không được nghe nữa.

Ngược về 1500 ngày trước, nếu chúng tôi không quyết định nỗ lực học tập thì 1500 ngày đó đi qua một cách vô ích nhưng thật may mắn, chúng tôi đã quyết định đúng đắn. Dù với bao bộn bề hoặc bị bệnh khổ nhưng chúng tôi vẫn đứng giờ đến lớp, không

hè trễ một phút nào. Chúng tôi không ở yên một chỗ để học tập mà Google Map (*bản đồ của Google*) đã thông kê cho thấy chúng tôi đã đi được 1/3 trái đất. Điều này khẳng định cho dù bận và phải đi lại nhiều như thế nhưng chúng tôi vô cùng trân trọng việc học tập đến mức nào./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!